

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΕΖΗ

Διευθυντοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν

Κάθε Κράτος ἔχει : α) Νομοθετικὸν Σῶμα, β) Κυβέρνησιν, γ) Διοικητικὰς Ὑπηρεσίας, δ) Στρατόν, ε) Ἀστυνομίαν, στ) Σχολεῖα, ζ) Τεχνικὰς Ὑπηρεσίας, η) Ὑπηρεσίας Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ θ) ἐν γένει πάσης ἄλλης φύσεως ὑπηρεσίας, διὰ τὰ δυνηθῆν τὰς ἐκπληρώσει τὰς βασικὰς του ὑποχρεώσεις : ἐλευθέραν καὶ εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν πολιτῶν του καὶ ἀνοδὸν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ.

Ἡ ἐκπλήρωσις ὅμως ὧν αὐτῶν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους ἀπαιτεῖ δαπάνας διὰ μισθοῦς καὶ συντάξεις καὶ δαπάνας δι' ἀγορὰν ὕλικου, τὰ ποσὰ τῶν ὁποίων εἶναι τεράστια. Τὰ ποσὰ αὐτὰ τὸ Κράτος τὰ προσπορίζεται ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσφορᾶς τῶν πολιτῶν—τῆς φορολογίας—καὶ ἐνίοτε καὶ ἐκ δανειῶν ἀναγκαστικῶν ἢ προαιρετικῶν.

Ἡ φορολογία τῶν πολιτῶν ἐμφανίζεται ὑπὸ δύο μορφᾶς : ὡς ἄμεσος καὶ ὡς ἔμμεσος φορολογία. Ἄμεσος λέγεται ἡ φορολογία, ὅταν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ εἰσόδημα ἢ ἡ περιουσία τοῦ πολίτου (φόρος καθαρῶν προσόδων, φόρος κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν). Ἐμμεσος λέγεται ἡ φορολογία ἢ ὁποία ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς τὴν Χώραν (βάσμοι), κατὰ τὴν παραγωγὴν των (φόρος καταναλώσεως σιγαρέττων), κατὰ τὴν πρώτην κυκλοφορίαν των (φόρος κύκλου ἐργασιῶν, μονοπώλια) ἢ καθ' ἑκάστην μεταβίβασιν (φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων, χαρτόσημον κλπ.) ἢ ἐπὶ τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἢ ἐπὶ οἰασθῆποτε συναλλαγῆς ἢ ἐγγράφου.

Ἡ ἔμμεσος φορολογία ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἀποδίδει ἄμεσως ταμειυτικὰ ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ ἔχει καὶ δύο μεγάλα μειονεκτήματα : πρῶτον, ὅτι αὐξάνει τὰς τιμὰς τῶν ἀγαθῶν καὶ συνεπῶς τὸ κόστος τῆς ζωῆς, καὶ δεύτερον, ὅτι εἶναι ἄδικος, διότι δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν φοροδοτικὴν ἱκανότητα τοῦ πολίτου ἀλλὰ μόνον τὸ ποσὸν ἢ τὴν ἀξίαν τοῦ καταναλωθέντος ἀγαθοῦ. Δεδομένου δὲ ὅτι τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐμμέσων φόρων προέρχεται ἀπὸ ἀγαθὰ εὐρείας καταναλώσεως, ὁ πλούσιος καὶ ὁ πτωχὸς καταβάλλουν τὸ αὐτὸ ποσὸν φόρου, διότι καταναλίσκουν περίπου τὴν αὐτὴν ποσότητα ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν.

Ἡ ἄμεσος φορολογία ἀπαιτεῖ τὴν πάροδον τουλάχιστον ἐνὸς ἔτους διὰ τὴν ἀπόδοσιν ταμειυτικῶν ἀποτελεσμάτων ἀλλὰ ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι εἶναι δίκαια, διότι κάμνει πραγματικότητα τὴν συνταγματικὴν ἐπιταγὴν περὶ συμμετοχῆς κάθε πολίτου εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς του δυνάμεως. Εὐλόγως οἱ λαοὶ ἀξιοῦν ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις των ὅπως τὸ μέγιστον μέρος τῶν κρατικῶν

τοῦ Προεδρείου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπεσκέφθη τὴν ἔκθεσιν ὁ εἰς Παρίσιους κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εὐρισκόμενος Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Καθηγητῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Παρισίων κ. Ἰωσήφ Μηλιώτη. Εἰς τὸν κ. Παπαϊωάννου ἐπεφυλάχθη θερμότητι ὑποδοχῆ καὶ λόγοι ἐγκάρδιοι ἐλέχθησαν τόσον διὰ τὴν Χώραν μας ὅσον καὶ διὰ τὴν Α.Σ.Β.Σ. κατὰ τὴν δεξίωσιν ταύτην.

έσόδων προέρχεται ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὁποῖου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὸ ὕψος τοῦ εἰσοδήματος καὶ τὰ οἰκογενειακὰ θάρη τοῦ εἰσοδηματίου καὶ συγχρόνως λαμβάνεται πρόνοια ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ κάμψις τῆς παραγωγικῆς του δράσεως.

Δι' αὐτὸ, ὅταν τὸ ἔτος 1919 εἰσῆγето ἐκ τῆς Γαλλίας ἡ φορολογία τῶν καθαρῶν προσόδων εἰς τὴν Χώραν μας, οἱ τότε ἡγέται τῆς δημοσιονομίας ἐχαιρέτησαν τὸ γεγονός ὡς μίαν ἀληθῆ ἐπανάστασιν. Εἶπον ὅτι ἡ Ἑλλάς εἰσέρχεται εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα τῶν πολιτισμένων Κρατῶν. Ὁ νομοθέτης τοῦ 1919 ἔκαμε μίαν προοδευτικὴν προσπάθειαν, ἔδωκε ἕνα καλὸν φορολογικὸν νόμον ἀλλὰ παρὰ ταῦτα δὲν ἐπέτυχε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπεζήτηι, διότι ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος, διὰ νὰ ἐπιτύχη τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τῆς ἐπιβολῆς του, πρέπει νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ φορολογήσῃ τὸ πραγματικὸν εἰσόδημα κάθε πολίτου.

Θεωρητικῶς, αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς δηλώσεως τὴν ὁποίαν ὁ πολίτης ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἐφορίαν διὰ τὸ εἰσόδημά του. Ἀλλὰ ἡ πραγματικότης δὲν εἶναι τόσον παραδεισιακῆ. Διότι πολλοὶ φορολογούμενοι δηλώνουν εἰσοδήματα μικρότερα τῶν πραγματικῶν καὶ ἄλλοι φορολογούμενοι ἀποφεύγουν τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως. Καὶ τὸ στρατόπεδον τῶν φοροφυγᾶδων αὐξάνει, ὅταν αἱ δημοσιονομικαὶ συνθήκαι ἐπιβάλλουν τὴν ὑπαρξίν ὑψηλῶν φορολογικῶν συντελεστῶν. Διότι ὑπὸ τὸ καθεστῶς αὐτὸ, ἡ φοροκλοπὴ εἶναι πολὺ ἐπικερδῆς προσπάθεια, μὲ τεράστια ποσὰ ὠφελείας. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, ἡ φορολογικὴ ἀρχὴ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ διαπιστώσῃ ἂν ἔλοι οἱ πολῖται ἐπέδωσαν δήλωσιν μὲ τὸ πραγματικὸν τῶν εἰσόδῳμα. Δεδομένου δὲ ὅτι τὸ μέγιστον μέρος τῶν εἰσοδημάτων ἢ προέρχεται ἐκ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκ τῶν ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἢ καταβάλλεται εἰς τοὺς δικαιοῦχοις διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, τὸ ἐνδιαφέρον τῆς φορολογικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι ἀναγκαῖον νὰ στραφῇ, σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου, πρὸς τὰς πηγὰς αὐτάς. Συνεπῶς, ἔνα ἡ φορολογικὴ Ἀρχή: α) γνωρίζῃ ὅλους τοὺς ἀποκτήσαντας εἰσοδήματα καὶ β) ἐξεύρῃ τὸ ἀληθὲς εἰσόδημα ἐκάστου τούτων, παρίσταται ἀνάγκη καθιερώσεως τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως διὰ τὰς συναλλαγὰς καταρτίζωνται ὀρισμένα στοιχεῖα καὶ τηροῦνται ὀρισμένα βιβλία. Ἡ θέσπισις τῶν μέτρων τούτων ὑποστηρίζεται ὅτι εἶναι συναγματικὴ ὑποχρέωσις τοῦ δημοσιονομικοῦ νομοθέτου, διὰ νὰ εἶναι δυνατόν, ἐπὶ τῇ θάσει πραγματικῶν στοιχείων, νὰ καθορίζεται ἡ δικαία—καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν οικονομικὴν του δυναμικότητα—συμμετοχὴ ἐκάστου πολίτου εἰς τὰ δημόσια θάρη. Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἤλθε νὰ καλύψῃ τὸ Ν. Διάταγμα 578)1948 «Περὶ τηρήσεως βιβλίων ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευματιῶν», διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπεβλήθη ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐκδόσεως στοιχείων διὰ τὰς συναλλαγὰς καὶ τῆς τηρήσεως βιβλίων ὑπὸ τῶν βιομηχανῶν, ἐμπόρων, ἐπαγγελματιῶν, βιοτεχνῶν καὶ ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν.

Ὅπως κάθε νέον ἔργον, οὕτω καὶ τὸ σύστημα βιβλίων καὶ στοιχείων συνήνησε σφοδρότατην ἀντίδρασιν τῶν ἐνδιαφερομένων. Τὸ κατεπολέμησαν ἄλλοι ἀπὸ ἀγνοίαν, ἄλλοι ἀπὸ παραπλάνησιν, ἄλλοι ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἀντίδρασιν κατὰ κάθε ἀλλαγῆς, καὶ μερικοὶ ἀπὸ κακὴν διάθεσιν. Ἡ ἀντίδρασις ἔφθασε νὰ γίνῃ καὶ πρόγραμμα κόμματος. Ὅλα αὐτά, ὅσον καὶ ἂν εἶναι δυσάρεστα, ἔπρεπε νὰ ἀναμείνωνται, διότι ἡ μετὰβασις ἀπὸ τὸ χάος εἰς τὴν τάξιν εἶναι πάντοτε ἐπώδυνος.

Διὰ νὰ ἐλεγχθῇ ὁμως ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐγγραφῶν τοῦ φορολογουμένου εἰς τὰ

βιβλία του, απαιτείται ή ύπαρξις εις τὰς χεῖρας τοῦ Ἐφοριακοῦ Ἐλέγχου στοιχείων τοιούτων ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ εἰς ἱκανοποιητικὴν ἔκτασιν ἡ παρακολούθησις τῶν συναλλαγῶν ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἐπὶ τῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἤλθε νὰ καλύψῃ ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος 810]1948 «Περὶ συγκεντρώσεως φορολογικῶν στοιχείων», διὰ τοῦ ὁποίου ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀποστέλλουν κατὰ τακτὰ διαστήματα εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον στοιχεῖα: α) τὰ Τελωνεῖα διὰ τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς, β) οἱ ἀγορασταὶ ἀγροτικῶν προϊόντων διὰ τὰς χονδρικὰς ἀγορὰς τούτων ἐκ τῶν ἀγροτῶν, γ) οἱ χονδρπωληταί, διὰ τὰς χονδρικὰς πωλήσεως ἐμπορευμάτων, δ) αἱ μεταφορικαὶ ἐπιχειρήσεις, διὰ τὰ μεταφερόμενα ἀγαθὰ, κ.ο.κ. Σκοπὸς τῆς συγκεντρώσεως εἶναι ὁ ὄπλισμός τοῦ φορολογικοῦ ὄργανου μὲ ὄλας τὰς ἀναγκαίους εἰς αὐτὸ πληροφoρίας διὰ τὸν φορολογούμενον τὸν ὅποτον πρόκειται νὰ ἐλέγξῃ. Ἐπίσης, ἀπώτερος σκοπὸς εἶναι: α) ὅπως ὁ ἔλεγχος δι' ὄλας τὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ Δημόσιον, Δήμους, Κοινότητα καὶ τρίτους γίνεται ὑπὸ μόνον τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου καὶ β) ὁ περιορισμὸς τῶν κατ' ἔτος ἐλεγκτέων ἐπιχειρήσεων εἰς ὀλίγας, δεδομένου ὅτι διὰ τὰς πλείστας θὰ δύναται, εἰς γενικὰς γραμμὰς, νὰ γίνῃ ἡ ἐπαλήθευσις τῶν δηλώσεων ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐφορίας, βάσει τῶν συγκεντρωμένων στοιχείων. Εἶναι πλέον καιρὸς τὸ Δημόσιον καὶ οἱ φορολογουῦντες πάσης φύσεως τρίτοι, νὰ ἐπιδείξουν σεβασμὸν πρὸς τὸν χρόνον καὶ νὰ περιορίσουν τὴν ἐνόχλησιν τῶν πολλῶν καὶ διαρκῶν ἐλέγχων τοῦ τόσον ταλαιπωρημένου πολίτου, ποῦ ὀνομάζεται φορολογούμενος.

Αἱ διατάξεις περὶ βιβλίων καὶ στοιχείων καὶ περὶ συγκεντρώσεως φορολογικῶν στοιχείων, μετὰ ὑπερτριετῆ ἐφαρμογῆν, συγκεντρώθησαν εἰς ἐνιαῖον νομοθέτημα, ὑπὸ τὸν τίτλον «Κώδιξ Φορολογικῶν Στοιχείων», τὸ ὅποτον ἐξεδόθη κατὰ τὸ 1952. Ὁ Κώδιξ Φορολογικῶν Στοιχείων προσηρμόσθη πρὸς τὰ διδάγματα τῆς πείρας ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Δ. 578]1948 καὶ τοῦ Α.Ν. 810]1948 καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐνεπλουτίσθη σπουδαίως διὰ τῆς πολυτίμου συνδρομῆς τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου, μελῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Λογιστικῶν Βιβλίων καὶ τῆς Μεγάλης Ἐπιτροπῆς Ἐπεξεργασίας τοῦ ἀρχικῶς δημοσιευθέντος Κώδικος*. Ὁ Κώδιξ, εἰς τινὰς περιπτώσεις δὲν παρουσιάζει τὴν ἐπιθυμητὴν πληρότητα. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς παραχωρήσεις τὰς ὁποίας ἦτο ὑποχρεωμένος ὁ δημοσιονομικὸς νομοθέτης νὰ κάμῃ ἔναντι τῆς σφοδρότατης κατὰ τοῦ νομοθετήματός του ἀγτιδράσεως.

Βασικὴ ἐπιδίωξις τοῦ Κώδικος εἶναι ἡ παρακολούθησις τῆς διακινήσεως τῶν ἀγαθῶν, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς των ἢ παραγωγῆς των μέχρι καὶ τοῦ λιανοπωλητοῦ. Βασικὸς τρόπος παρακολούθησεως τῶν ἀγαθῶν εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Κώδικος ἐπιβαλλομένη ἐκδοσις ὀρισμένων στοιχείων εἰς δύο τουλάχιστον ἀντίτυπα, τὸ ἐν τῶν ὁποίων δίδεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν ἀντισυμβαλλόμενον τὸ δὲ ἕτερον παραμένει εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἐκδότου. Ἀπὸ τὴν εἰσαγωγῆν τοῦ ἀγαθοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ τὴν παραγωγῆν του εἰς τὴν Χώραν, μέχρις ὅτου φθάσῃ τοῦτο εἰς τὸν καταναλω-

* Εἶναι ἰδιαίτερος δι' ἐμὲ εὐχάριστον νὰ ἐξάρω τὴν πολυτίμον συνδρομὴν τὴν ὁποίαν ὄς μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Λογιστικῶν Βιβλίων παρέσχε καὶ ἐξακολουθεῖ παρέχειν ὁ διακεκρυμμένος ἐπιστήμων κ. Ἰωάννης Χρυσόχοῦ Καθηγητῆς τῆς Ὄργανώσεως εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν, τὸ ὅποτον λειτουργεῖ εἰς τὴν Σχολήν.

τήν, ἑκατομμύρια συναλλαγῶν συνάπτονται καθημερινῶς καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος τὰς παρακολοθεῖ διὰ τῶν ἐκδιδομένων ἐγγράφων, τὰ ὅποια εἶναι ὁ παντοῦ παρῶν ἐλεγκτής. Τὰ στοιχεῖα ἔχουν μεγίστην σημασίαν, διότι εἶναι τὸ πρῶτον ἐγγραφον εἰς τὸ ὅποσον ἀποτυπῶνται ἢ γενομένη συναλλαγή καὶ διότι εἰς τὴν κατάρτισίν του συμβάλλονται δύο τουλάχιστον πρόσωπα, θεβαιούντα διὰ τῆς ὑπογραφῆς των τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου του, τὰ ὅποια, συνήθως, ἔχουν ἀντικρουόμενα συμφέροντα. Εἰς τὰ βιβλία γίνεται ταξινομημένη καταγραφή τοῦ περιεχομένου τῶν στοιχείων. Οὐδεμία δὲ ἐγγραφή εἰς τὰ βιβλία δύναται νὰ γίνη, ἐὰν δὲν βασίζεται ἐπὶ ἐγγράφων ἀποδεικνυόντων τὴν συναλλαγὴν.

Ἐὰν ἡ Ἐφοριακὴ Ὑπηρεσία κατορθώσῃ νὰ ἔχη εἰς χεῖρας τῆς : α) τιμολόγια εἰσαγωγῆς ἀγαθῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐξαγωγῆς ἐγχωρίων ἀγαθῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, β) τιμολόγια ἀγορᾶς ἀγροτικῶν προϊόντων, γ) φορτωτικὰς καὶ δ) ἀποδείξεις λιανικῆς πωλήσεως τῶν ἀγαθῶν μὲ ἀκριβῆς, κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατὸν, περιεχόμενον, θὰ ἔχη σχεδὸν ἐκλείψῃ ἢ φοροκλοπὴ διὰ τὰς πλείστας τῶν φορολογιῶν. Διότι, ὅταν ἡ διακίνησις τῶν ἀγαθῶν ἐλέγχεται καὶ ὅταν τὸ ἀρχικὸν κόστος (ἐξωτερικοῦ ἢ ἀγροτῶν) τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἡ τιμὴ διαθέσεώς του εἰς τὸ καταναλωτικὸν κοινὸν εἶναι ἀκριβῆ, αὐτομάτως καταργεῖται τὸ καθεστῶς τῆς πωλήσεως ἀγαθῶν χονδρικῶς ἄνευ τιμολογίων ἢ τῆς ἐκδόσεως τιμολογίων χονδρικῆς πωλήσεως μὲ ἀξίαν μικροτέραν τῆς πραγματικῆς, καὶ τὸ φαινόμενον τῆς ἀποκρύψεως τόκων, μισθῶν, ἡμερομισθίων, ἀμοιβῶν τρίτων κλπ. Τοῦτο δέ, διότι τὸ ἀτομικὸν συμφέρον ἐπιβάλλει, εἰς κάθε εἰσοδηματιᾶν, νὰ ἐμφανίσῃ ὄλας του τὰς δαπάνας, ἵνα μὴ φορολογηθῇ δι' ἀνύπαρκτον εἰσόδημα. Μὲ πλήρη καὶ εἰλικρινῆ στοιχεῖα, ἐξασφαλίζεται ἡ εἰλικρίνεια τῶν βιβλίων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν προκυπτόντων δεδομένων. Ἀκόμη ὁ Κῶδιξ, διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς ὑποχρεώσεως ἐκδόσεως ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ἐπιτηδευματιῶν τιμολογίων ἀγορᾶς ἐκ τῶν ἀγροτῶν τῶν προϊόντων των, παρέχει τὴν εὐχέρειαν ἐπιτυχοῦς ἐφαρμογῆς τῆς κοινοτικῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἄνευ ταλαιπωρίας ἑκατομιάδων χιλιάδων ἀγροτῶν, καὶ σχεδὸν ἄνευ δαπανῶν.

Ἐκ πρώτης ὄψεως, ὁ Κῶδιξ φαίνεται ἕνα πολυδαίδαλον νομοθέτημα, τὸ ὅποσον δυσχερῶς δύναται τις νὰ παρακολοθηθῆσιν. Καὶ ὅμως, ἡ κατανόησις του εἶναι ἀπλουστάτη. Κεντρικὴ του γραμμὴ, ὡς προελέχθη, εἶναι ἡ παρακολούθησις τῶν ἀγαθῶν. Εἰς κάθε μετακίνησιν τοῦ ἀγαθοῦ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὸ ἄλλο ὡς καὶ εἰς κάθε ἀλλαγὴν κατόχου τοῦ ἀγαθοῦ, ὁ Κῶδιξ ἐπιβάλλει τὴν ἐκδοσιν ὠρισμένου στοιχείου καὶ τὴν διαφύλαξίν του. Συνεπῶς, ἔχων τις ὑπ' ὄψιν τὴν ὄλην διαδρομὴν ἑνὸς ἀγαθοῦ, ἀπὸ τῆς συγκομιδῆς ἢ παραγωγῆς ἢ εἰσαγωγῆς του μέχρι καὶ τῆς πωλήσεώς του ὑπὸ τοῦ λιανοπωλητοῦ εἰς τὸν καταναλωτὴν, ἀντιλαμβάνεται εὐχερῶς τί στοιχεῖον δέον νὰ ἐκδοθῆ καὶ διὰ τίνα λόγον ἐπιβάλλεται ἢ ἐκδοσὶς του.

Εἶναι θεβαίως πολυσέλιδος ὁ Κῶδιξ διότι ρυθμίζει : α) ὄλας τὰς περιπτώσεις τῆς παρακολοθητέσεως τῆς δικαιονήσεως τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς προσφορᾶς ὑπηρεσιῶν, διὰ στοιχείων καὶ βιβλίων καὶ β) τὸ θέμα ὑποβολῆς στοιχείων εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον.

Ὁ Κῶδιξ περιέχει δύο βασικωτάτης σημασίας διατάξεις διὰ τοὺς φορολογουμένους :

Πρῶτον, ὅτι ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφω-

νον γνώμην τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Λογιστικῶν Βιβλίων, οὐδεμία ἑτέρα—πλὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου—δημοσία, δημοτικὴ, κοινοτικὴ Ἀρχὴ ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ὄργανισμός κλπ. δικαιούται νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος προβλεπομένων βιβλίων καὶ στοιχείων. Καὶ δεύτερον, ὅτι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φορολογιῶν, ὁ Οἶκον. Ἐφορος ὑποχρεοῦται νὰ ἀνγκυωρίξῃ ὡς ἀκριβῆ τὰ δεδομένα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ ἐπιτηδευματίου.

Ὁ Οἶκον. Ἐφορος ὑποχρεοῦται νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκ τῶν βιβλίων προκυπτούσας ἀγοράς, εἰσπράξεις, πληρωμὰς καὶ λοιπὰ δεδομένα, ἐὰν ἐκ τῶν συγκεκριμένων στοιχείων, ἅτινα οὗτος διαθέτει, προκύπτῃ ἀποδεδειγμένως ὅτι αἱ εἰς αὐτὰ ἐγγραφαὶ εἶναι ἀνακριβεῖς, μὴ εἰκονίζουσαι τὴν πραγματικὴν κατάστασιν.

Δὲν θεωρεῖται ἀνακριβεία τῶν βιβλίων : α) ἢ ἐκ μέρους τοῦ Οἶκον. Ἐφόρου ἀπόρριψις ἢ ὁ περιορισμὸς πραγματικῶν δαπανῶν κατ' ἐπιταγὴν τῶν κειμένων διατάξεων, β) ἢ ἀναγραφή εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐμπορευσίμων στοιχείων εἰς τιμὰς μικροτέρας τῶν προσηκόντων, γ) ὁ ἐκ μέρους τοῦ Οἶκον. Ἐφόρου συνυπολογισμὸς εἰς τὰ ἔσοδα τῆς ἀξίας τῶν ποσοτικῶν ἐλλειμμάτων, ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τηρήσεως βιβλίου ἀποθήκης, τὰ ὅποια δὲν θεωρεῖ ὡς δικαιολογούμενα ἐκ τῆς φυσικῆς ἀπομειώσεως ἢ ἐξ ἑτέρου λόγου καταστροφῆς των καὶ διὰ τὰ ὅποια δὲν ἔχει στοιχεῖα ἀποδεικνύοντα ὅτι πρόκειται περὶ ἐλλειμμάτων προερχομένων ἐξ ἀποκρυβειῶν πωλήσεων, δ) ὁ ἐκ μέρους τοῦ Οἶκον. Ἐφόρου περιορισμὸς ἢ ἀπόρριψις τῶν γενομένων δαπανῶν διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐξεδόθη ἢ ὑπὸ τοῦ Κώδικος προβλεπομένη διπλότυπος ἀπόδειξις, ε) ὁ ἐκ μέρους τοῦ Οἶκον. Ἐφόρου περιορισμὸς ἢ ἀπόρριψις ἀποσβέσεων τῶν ἐπιφαλῶν ἀπαιτήσεων, στ) πᾶσα παρατυπία ὀφειλομένη εἰς παραδρομὴν ἢ συγγνωστὴν πλάνην.

Ὁ Κώδιξ δὲν εἶναι Γενικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον, διότι ἐκ τῶν σχετικῶν στοιχείων μιᾶς τοιαύτης ἐργασίας περιλαμβάνει μόνον ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν συναλλαγῶν πρὸς καταπολέμησιν τῆς φοροκλοπῆς. Ὁ Κώδιξ, θὰ ἔλεγα, περιλαμβάνει τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τὸν ἐπιτηδευματίαν διὰ τὴν ἀποδοτικὴν ἔναντι τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου (Δημοσίου) διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, τὸ ὅποιον εἶναι κοινωνικὴ λειτουργία μὲ δικαιώματα ἀλλὰ καὶ μὲ ὑποχρεώσεις.

Ἄλλὰ ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ὡς φορολογικὸν νομοθέτημα ὁ Κώδιξ Φορολογικῶν Στοιχείων, ἐπιδιώκει συνειδητῶς καὶ ἄλλους γενικωτέρους σκοπούς, ὅπως εἶναι ἡ ἀνοδος τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιπέδου, ἢ προώθησις τῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς ὀργάνωσιν τῆς λειτουργίας των, ἢ συγκρότησις συγχρονισμένων καὶ ἀρτίως λειτουργούντων λογιστηρίων, ὁ ἔθισμός τῶν ἐπιχειρηματιῶν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἀριθμοδεικτῶν καὶ ἄλλων δεδομένων, τὰ ὅποια παρέχει ἢ λογιστικὴ ὀργάνωσις.

Ὁ Κώδιξ ἐβελτίωσε αἰσθητῶς τὸ ἐπίπεδον τῆς λογιστικῆς καταρτίσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ λογιστήρια τῶν ἐπιχειρήσεων, διότι ἠνάγκασε αὐτοὺς νὰ μελετήσουν τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κώδικος δημιουργούμενα ὀργανωτικὰ κλπ. θέματα. Τέλος, ἀπήλλαξε πολλοὺς ἐπιχειρηματίας, ἔστω καὶ ἀναγκαστικῶς, τῆς μανίας τῆς φοροκλοπῆς, καὶ οὕτω οὗτοι ἔδωσαν ὄλην τὴν ζωτικότητά των εἰς τὸν συγχρονισμὸν τῶν ἐπιχειρήσεών των καὶ εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν των.

Ἄλλὰ περαιτέρω, ἢ ὑπὸ τοῦ Κώδικος προβλεπομένη συγκέντρωσις φορολο-

γικῶν στοιχείων παρέχει δεδομένα διὰ τὸν ἐπακριθῆ καθορισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ εισοδήματος, διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ εισοδήματος ἐκάστης ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, διὰ τοὺς πραγματικοὺς φορεῖς τοῦ φορολογικοῦ βάρους, διὰ τὴν φοροπίεσιν —ἀμέσου καὶ ἔμμεσου—κατὰ ἐπίπεδα οἰκογενειακοῦ εισοδήματος, διὰ τὴν ἐθνικὴν κατανάλωσιν, τὰς ἰδιωτικὰς ἐπενδύσεις, τὸν ὄγκον τῶν συναλλαγῶν, τὸν ὄγκον, τὸν ροῦν καὶ τὸν χρόνον τῶν μεταφορῶν, τὴν διαπίστωσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς περιουτικότητος ὄρισμένων οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ τὴν ἐξακριβώσιν τῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς παραγωγῆς καὶ ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀγαθῶν, τὴν ὁποίαν ἀσχοῦν τὰ ἐκάστοτε λαμβανόμενα μέτρα. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι πολύτιμα εἰς ἓνα σύγχρονον Κράτος, διότι βοηθοῦν σπουδαίως εἰς τὴν χάραξιν καὶ εἰς τὴν ἄσκησιν ὀρθῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καί, ἰδιαιτέρως, εἰς τὸν προγραμματισμὸν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων ἔργων.

Καὶ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς διπλῆς ἀνάγκης : α) τῆς παροχῆς τῶν συγκεντρωθεισῶν φορολογικῶν πληροφοριῶν ἐγκαίρως εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον πρὸς ἔλεγχον τῶν φορολογικῶν δηλώσεων καὶ θεβαίωσιν τοῦ προσήκοντος φόρου, β) τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὸν οἰκονομικὸν προγραμματισμὸν, ἐβασίσθη ἡ ὀργάνωσις τῆς Μηχανογραφικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν στοιχείων τῶν συγκεντρουμένων ὑπὸ τῶν τοπικῶν Οἶκον. Ἐφόρων. Ἡ Ὑπηρεσία αὕτη, λειτουργοῦσα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπεξεργαζομένη στοιχεῖα δι' ὀλόκληρον τὴν Χώραν, ὀνομάζεται Μηχανογραφική, διότι ἐργάζεται μὲ μηχανογραφικὸν συγκρότημα λογιστικῶν στατιστικῶν μηχανῶν, στηριζομένην εἰς τὸ σύστημα τῶν διατρήτων χαρτίνων δελτίων. Διὰ τῶν μηχανῶν ἐπιτυγχάνεται ὅπως τὸ ποσὸν τὸ ἀντιπροσωπευὸν ἀξίαν ἢ ποσότητα μεταγράφεται ὡσαυτὸποτε φορὰς ἀπαιτεῖται πρὸς ἐξαγωγήν διαφόρων ἀποτελεσμάτων, ἔλως μηχανικῶς καὶ αὐτομάτως ἀνευ τῆς ἐπεμβάσεως ἀνθρωπίνης ἐνεργείας, εἰς χρόνον ἀπείρως μικρότερον ἐκεῖνου ὅστις ἀπαιτεῖται ἐὰν ἡ ἐργασία ἐγίνετο διὰ τῆς χειρὸς, καὶ μὲ θεβαιότητα ὅτι οὐδὲν λάθος ἐγένετο.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ ἡ ἐντατικὴ ἐργασία τῶν Ἐφοριακῶν καὶ Ταμειακῶν συνέτειναν ὥστε νὰ ἐμφανίζωνται αἱ ἀκόλουθοι εἰσπράξεις εἰς ἑκατομμύρια δρχ. ἐκ τῶν φορολογιῶν τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὰς Οἶκον. Ἐφορίας.

Εἰσπράξεις ἐκ φορολογίας

Οἶκον. ἔτος	Ἄμεσου	Ἐμμέσου	Σύνολον	Δείκτης ἀδήσεως φορολογίας	Τιμᾶριθμὸς λιανικῆς πωλήσεως
1938/39	1 768	1 844	3 612	1,—	1,—
1948/49	464 958	498 700	963 658	266,80	336,20
1949/50	647 281	731 913	1 379 194	381,80	349,—
1950/51	869 042	916 227	1 785 269	494,30	398,20
1951/52	1 318 704	1 017 864	2 336 568	646,90	416,10
1952/53	1 381 362	1 103 696	2 485 058	688,—	428,10

Εἰς τὰ ἔσοδα ἐξ ἀμέσων φόρων τοῦ οἴκου. ἔτους 1952/53 περιλαμβάνονται καὶ 124 703 ἑκατομ. δρχ., προερχόμενα ἐκ τῆς εἰσφορᾶς τῆς ἐπιβληθείσης τῶν

Ἀπὸ τὴν μίνησιν τῶν Ἰδεῶν

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

(Μερίμνη τοῦ Γραφείου Ἑρευνῶν Β. καὶ Ε. τῆς Α.Σ.Β.Σ.)

Colonel J. R. Beishline — Military Management for National Defense (Στρατιωτικὴ Ὁργάνωσις πρὸς Ἐθνικὴν Ἀμυναν), 1950, σελ. 289, Prentice - Hall, N. York.

Ὅλιγα περὶ τῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως ἀπαντῶνται εἰς τὰ εἰδικὰ περὶ ὀργανώσεως συγγράμματα.

Ἄν ἐξαιρέση τις σχετικὰ κεφάλαια τῶν βιβλίων : L. Urwick : The Elements of Administration — Peterson : Business Organization and Management — Mooney — Reifley : The Principles of Organization — R. Davies : Industrial Organization and Management — M. Bourquin : Problèmes d'organisation de l'entreprise, ὡς καὶ ὀλίγας μικρὰς μονογραφίας, δυσκόλως θὰ ἀνεύρη θέματα, ἰδίως συγκριτικῆς μελέτης, ἀκόμη καὶ ὁ εἰδικευόμενος περὶ τῶν ὀργανώσεων.

Καὶ ὅμως, χρονικῶς, ἔνεκεν τῶν ζωτικῶν σκοπῶν οἵτινες ἐξυπηρετοῦνται, ἡ ὀργάνωσις εἰς τὸν στρατόν, τὸ Κράτος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν προηγήθη τῆς ὀργανώσεως εἰς τὴν ἐπιχείρησιν. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ H. Fayol εὑρον ἐν Εὐρώπῃ τὴν πρώτην ἀπήχησιν εἰς τὸν γαλλικὸν καὶ βελγικὸν στρατόν, καὶ ἦτο τοῦτο φυσικόν, προκειμένου περὶ τῆς θεωρίας τῆς διοικήσεως.

Ἡ ἄνθησις τῶν ὀργανωτικῶν μεθόδων πολλὰ ὀφείλει εἰς τοὺς πολέμους. Σπουδαίαν ὄθησιν ἔδωκεν ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος ὅτε, λόγῳ τοῦ κοινοῦ κινδύνου, παρεμερίσθησαν προλήψεις, ἀδράνεια καὶ συμφέροντα, αἱ δὲ ὀργανωτικαὶ μέθοδοι ἐφηρμόσθησαν εἰς ἄνευ προηγουμένου κλίμακα ἐν Ἀμερικῇ καὶ Εὐρώπῃ. Πολλοὶ ἐπαγγελματίαι ὀργανωταὶ ἐχρησιμοποίηθησαν εἰς βασικὰ στρατιωτικὰ θέσεις.

Ὡς κλασικὰ παραδείγματα ἀναφέρομεν ἐν Ἀμερικῇ τὰς ἐπιτεύξεις τοῦ ὀργανωτοῦ H. Gantt εἰς τὴν διοργάνωσιν παραγωγῆς πολεμικοῦ ὑλικοῦ, εἰς τὴν ἐπιτάχυσιν τῆς κατασκευῆς ἐμπορικῶν πλοίων πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κενῶν τοῦ ὑποβρυχιακοῦ πολέμου, καὶ εἰς τὴν καλυτέραν χρησιμοποίησιν τούτων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ναυτιλίας. Παρομοίαι προσπάθεια πρὸς ἐπαύξησιν τῆς πολεμικῆς παραγωγῆς κατεβλήθη ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τοῦ H. Casson. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐφηρμόσθη τὸ πρῶτον εἰς εὐρυτάτην κλίμακα ἡ τεχνικὴ τῶν τέστ, κυρίως πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐπιλογῆς τῶν καταλλήλων προσώπων δι' ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτας τῶν διαφόρων εἰδικότητων τοῦ στρατοῦ. Ἐδοκιμάσθησαν εἰς ὁμαδικὰς ἐξετάσεις περὶ τὰ 3 000 000 ἀνδρῶν, μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Μάρτιον 1953 διὰ τοῦ Ν. 2360. Ἐξ ἄλλου, ἡ σχέσις ἀμέσου καὶ ἐμμέσου φορολογίας ἔχει οὕτω :

Οἰκον. ἔτος	Ἄμεσος	Ἐμμέσος	Σύνολον
1938/39	18,28	81,72	100
1952/53	27,47	72,53	100
Αὐξήσις	9,19	Μείωσις	9,19

Συνεπῶς, ἡ σημερινὴ θέσις τῶν ἀμέσων φόρων ἐμφανίζει καλυτέρευσιν κατὰ 50 ο)ο ἐν σχέσει μὲ τὴν προπολεμικὴν τοιαύτην, ἐνῶ ἡ προπολεμικὴ ἔμμεσος φορολογία ὑπεχώρησε κατὰ 11,20 ο)ο ἐν σχέσει μὲ τὴν μεταπολεμικὴν τοιαύτην.

Βεβαίως τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς τῆς ἀμέσου φορολογίας εἰς τὰ ἐκ φορολογιῶν κρατικὰ ἔσοδα εἶναι εἰσέτι πολὺ χαμηλόν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν

Ἡ τεχνικὴ αὕτη, ἰδίως διὰ τὴν ἐκλογήν τῶν βαθμοφόρων, ἐχρησιμοποίηθη εὐρύτατα καὶ κατὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν καὶ Ἀγγλικὸν στρατὸν (ὡς καὶ παρ' ἡμῖν). Καὶ παρὰ ἐνίας ὑπερβολᾶς (καὶ ὡς πρὸς τὰς δυνατότητας καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον χειρισμοῦ) δεόν νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι ταχύτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα μέθοδος διὰ τὴν ἐπιλογήν, μόρφωσιν καὶ προαγωγήν δὲν εὐρέθη εἰσέτι, προκειμένου νὰ ὀργανωθοῦν μεγάλοι στρατοὶ, με ἀξίους κατανομήν τῶν ἐιδικοτήτων, σχεδὸν ἐκ τοῦ μηδενός.

Ὁ σημερινὸς στρατὸς πολλὰ ἐδιδάχθη ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν, ὡς αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. Ἀρκετὰ ὅμως προσέφερον οὗτος εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως. Γόνιμος ὑπῆρξεν ἰδίᾳ ἡ συμβολὴ του εἰς τὰ ἀφορώντα τὴν διοίκησιν καὶ τοὺς τύπους μεταβιβάσεως τῆς ἐξουσίας. Μαρτυραὶ αὐτοῦ αἱ τῶν Alford, Mooney, R. Davies, Urwick, προσεικυροῦν τοῦτο. Τὰ πορίσματα τοῦ II παγκοσμίου πολέμου, καθ' ὃν ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις ἐφηρμόσθη εἰς πολὺ μεγαλύτεραν κλίμακα καὶ ἡ μηχανοποίησις τῶν ὄπλων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ἔφθασαν εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα, δὲν μᾶς εἶναι ἀκόμη αὐθεντικῶς γνωστά. Πάντως, πολλοὶ μέθοδοι ἐπιτυχοῦσαι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐφηρμόσθησαν κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς τὸν στρατόν. Εἶναι φυσικὸν ὅπως εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν ἡ προσοχὴ στραφῆ περισσότερον πρὸς τὰ προβλήματα τῆς διοικήσεως. Καὶ ἀπαντῶμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου ἀξιόλογα συγγράμματα ὡς τὰ ἑξῆς: Chef d' escadron de Tourquat: Soyez des chefs — Lt Colonel Leband: Commander—L. Castex: Questions d' état major. Ἐπὶ εὐρυτέρου δὲ καὶ πλέον φιλοσοφικοῦ πεδίου: Lyautey: Lettres du Tonkin et de Madagascar—Maugeois: Lyautey et Dialogues sur le commandement.

Τὸ παρὸν ἐπίκαιρον βιβλίον μᾶς παρουσιάζει μίαν ἐπιστημονικὴν σκιαγραφίαν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς μεγίστης ἀποδοτικότητος καὶ οικονομίας, βασιζομένης εἰς τὰς ἐπιτυχεστέρας ἀπόψεις πρακτικῆς τῆς Ἀμερικανικῆς διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὰς καλυτέρας παραδόσεις τῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως. Εἶναι τὸ πρῶτον βιβλίον τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζει τὴν ἐπιστήμην τῆς διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, κατ' ἀναλογίαν, εἰς τὰ στρατιωτικὰ προβλήματα.

Κατὰ τὸν πρόλογον τοῦ συγγραφέως, ὅστις συνδυάζει εὐρείαν στρατιωτικὴν πείραν με σοβαρὰν θεωρητικὴν κατάρτισιν εἰς τὰ προβλήματα τῆς Ὄργανώσεως (ἔξε- παιδεύθη εἰς τὰ Πανεπιστήμια Columbia καὶ Ohio State University), ἡ ὅλη οἰκονομία τοῦ ἔργου του ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ διάταξις τῆς παρουσιάσεως τῆς ὕλης ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διευκολυνθῆ ἡ ταχεῖα καὶ ἐντελής κατανόησις τῶν θεμάτων. Διὸ καὶ ἡ ἀνάπτυξις διηρέθη εἰς πέντε μέρη, τὰ ὁποῖα φέρουν τοὺς τίτλους: Εἰσαγωγή—Στρατιωτικὸς Προγραμματισμός—Στρατιωτικὴ Ὄργάνωσις—Διοίησις—Ἐλεγχος. Ταῦτα ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν λογικὴν διαδοχὴν τῶν στρατιωτικῶν λειτουργιῶν.

Ἀναλυτικώτερον διαλαμβάνονται τὰ ἑξῆς: Εἰς τὸ πρῶτον μέρος (κεφάλαια 1—3)

ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ ἐκτιμηθοῦν δεόντως: α) ὅτι ἡ πενιχρότης τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος δὲν ἀφήνει σημαντικὰ περιθώρια δράσεως εἰς τὴν ἄμεσον φορολογίαν, καὶ β) ὅτι τὰ μέτρα διώξεως τῆς φοροδιαφυγῆς—μεγάλης ἀδυναμίας τῆς ἀμέσου φορολογίας—εὐρίσκονται ὑπὸ ἀνάπτυξιν, συνεχῶς συμπληρούμενα.

Ἡ καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος, ὅμως, ἀξήσεις τῶν δηλουμένων εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φόρων ἀφήνουν τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι συνεχῶς θὰ πυκνοῦνται αἱ τάξεις τῶν ἐλιχρινῶν φορολογουμένων. Σήμερον μέγιστον μέρος τῶν ὑποχρέων κατανοεῖ τὴν ἀξίαν τοῦ συστήματος τῆς ἐκδόσεως ἐγγράφων καὶ τηρήσεως βιβλίων ὡς καὶ τοῦ συστήματος συγκεντρώσεως φορολογικῶν στοιχείων καὶ ἐκτιμᾷ τὴν μεγάλην σπουδαιότητα αὐτοῦ διὰ τὴν δικαίαν κατανομήν τοῦ φορολογικοῦ βάρους καὶ διὰ τὴν λύσιν πλήθους μεγάλων προβλημάτων τῆς Χώρας.